

Prese un informācija

Eiropas Savienības Tiesa
PAZIŅOJUMS PRESEI Nr. 21/20
Luksemburgā, 2020. gada 3. martā

Spriedums lietā C-482/18
Google Ireland Limited/Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vámigazgatósága

Ar Ungārijā piemērojamo reklāmas nodokli saistītā sankciju sistēma nav saderīga ar Savienības tiesībām

Savukārt Savienības tiesības pieļauj deklarēšanās pienākumu, kam saistībā ar šo nodokli ir pakļauti reklāmas pakalpojumu sniedzēji no ārvalstīm

Ar 2020. gada 3. marta spriedumu **Google Ireland** (C-482/18) Tiesas virspalāta nosprieda, ka **LESD 56. pantā noteiktais pakalpojumu sniegšanas brīvības princips pieļauj Ungārijas tiesisko regulējumu, ar ko reklāmas pakalpojumu sniedzēji, kuri dibināti kādā citā dalībvalstī, ir pakļauti deklarēšanās pienākumam Ungārijā piemērojamā reklāmas nodokļa uzlikšanas vajadzībām.** Tas tā ir, lai arī šādu pakalpojumu sniedzēji, kas dibināti Ungārijā, no šā pienākuma ir atbrīvoti, jo tie pakļauti deklarēšanās vai reģistrēšanās pienākumam saistībā ar to aplikšanu ar jebkuru citu nodokli, kas piemērojams Ungārijas teritorijā.

Turpretim Tiesa norādīja, ka **minētais princips nepieļauj Ungārijas tiesisko regulējumu, ar ko šie pakalpojumu sniedzēji, kuri nav izpildījuši deklarēšanās pienākumu, dažu dienu laikā tiek aplikti ar virkni naudas sodu, kuru apmērs var sasniegt vairākus miljonus euro,** un kompetentā iestāde pirms lēmuma, ar ko galīgi noteikta šo naudas sodu kumulatīvā kopsumma, šiem pakalpojumu sniedzējiem neatvēr laiku, kas tiem nepieciešams, lai izpildītu savu pienākumu, nedod tiem iespēju iesniegt savus apsvērumus un pati neizvērtē šā pārkāpuma smagumu. Šajā ziņā Tiesa uzsvēra, ka naudas soda apmērs, kas tiktu uzlikts Ungārijā dibinātam reklāmas pakalpojumu sniedzējam, kurš nav izpildījis deklarēšanās vai līdzīgas reģistrēšanās pienākumu un tādējādi pārkāpj dalībvalsts nodokļu tiesību vispārīgās normas, būtu ievērojami mazāks un šāda pienākuma turpinātas neievērošanas gadījumā netiktu palielināts nedz tādās pašās proporcijās, nedz arī obligāti tikpat īsos termiņos.

Šajā lietā Īrijā dibinātā sabiedrība *Google Ireland*, kas veic darbību, kura Ungārijā tiek aplikta ar reklāmas nodokli, nebija ievērojusi savu deklarēšanās pienākumu saistībā ar šo nodokli. Attiecībā uz *Google Ireland* bija piemērotas ar reklāmas nodokli saistītās sankcijas, proti, tai bija uzlikts naudas sods, kura sākotnējais apmērs bija desmit miljoni Ungārijas forintu (HUF) (apmēram 31 000 euro), bet pēc tam – šajā gadījumā dažu dienu laikā – tika uzlikti papildu naudas sodi, kuru apmēra kopsumma sasniedza vienu miljardu HUF (apmēram 3,1 miljons euro). Šī summa atbilst maksimālajam sodu apmēram, kas Ungārijas tiesību aktos paredzēts par pārkāpumiem saistībā ar minēto nodokli. *Google Ireland* bija vērsusies *Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság* (Budapeštas Administratīvo un darba lietu tiesa, Ungārija), jo apšaubīja, ka, pirmkārt, deklarēšanās pienākums, kam šā nodokļa piemērošanas nolūkā ir pakļauti reklāmas pakalpojumu sniedzēji no ārvalstīm, un, otrkārt, ar reklāmas nodokli saistītā sankciju sistēma būtu saderīgi ar Savienības tiesībām. Minētā tiesa vērsās Tiesā ar lūgumu sniegt atbildes uz šiem jautājumiem.

Tiesa atgādināja, ka pakalpojumu sniegšanas brīvības princips aizliedz jebkādu dalībvalsts tiesisko regulējumu, kas varētu izraisīt to, ka pakalpojumu sniegšana starp vairākām dalībvalstīm būtu sarežģītāka nekā pakalpojumu sniegšana vienas dalībvalsts ietvaros. Šis princips paredz, ka tiek novērsti jebkādi pakalpojumu sniegšanas brīvības ierobežojumi, kas noteikti tādēļ, ka pakalpojumu sniedzējs ir dibināts citā dalībvalstī, nevis dalībvalstī, kurā tiek sniegts pakalpojums. Tomēr Tiesa precizēja, ka šis aizliegums neattiecas uz pasākumiem, kas tikai rada papildu izdevumus attiecīgā pakalpojuma sniegšanai un kas vienādi ietekmē pakalpojumu sniegšanu starp dalībvalstīm un to sniegšanu vienas dalībvalsts teritorijā.

Tiesa konstatēja, ka **šajā lietā deklarēšanās pienākums nav nosacījums tam, lai Ungārijas teritorijā varētu veikt reklāmas izplatīšanas darbību, un ka šis pienākums ir saistošs neatkarīgi no tā, kur visi šie pakalpojumu sniedzēji ir dibināti. Šī administratīvā formalitāte pati par sevi nav uzskatāma par šķērslī pakalpojumu sniegšanas brīvībai.**

Proti, šajā lietā nevarēja tikt konstatēta nekāda atšķirīga attieksme, kas varētu tikt uzskatīta par pakalpojumu sniegšanas brīvības ierobežojumu, jo no deklarēšanās pienākuma ir atbrīvots ikviens pakalpojumu sniedzējs, kurš jau ir deklarēts vai reģistrēts jebkura cita Ungārijā tieši vai netieši ieturēta nodokļa uzlikšanas vajadzībām. Šādam atbrīvojumam nav atturošas iedarbības, bet gan tas pakalpojumu sniedzējus, kuri jau reģistrēti, atbrīvo no nelietderīgas formalitātes.

Attiecībā uz sankcijām nodokļu jomā Tiesa atgādināja, ka, lai gan sankciju sistēmas nodokļu jomā, kas nav saskaņotas Savienības mērogā, ietilpst dalībvalstu kompetencē, šādas sistēmas nedrīkst izraisīt kaitējumu LESD paredzētajām brīvībām.

Šajā kontekstā Tiesa pārbaudīja, vai sankcijas, kuras tiek piemērotas, ja nav veikta aplūkojamā dalībvalsts likumā paredzētā deklarēšanās, ir pretrunā LESD 56. pantā paredzētajai pakalpojumu sniegšanas brīvībai. Šajā ziņā Tiesa konstatēja, ka, no formāla skatpunkta raugoties, šī sankciju sistēma ir vienādi piemērojama visiem nodokļa maksātājiem, kas nav ievērojuši savu deklarēšanās pienākumu – neatkarīgi no tā, kuras dalībvalsts teritorijā tie dibināti. Tomēr **vienīgi personas, kas nodokļu tiesību izpratnē nav Ungārijas rezidenti, faktiski ir pakļautas riskam, ka tām tiks piemērotas šīs sankcijas.**

Protams, reklāmas pakalpojumu sniedzēji, kas dibināti Ungārijā, varētu tikt sodīti par tādu līdzīgu deklarēšanās un reģistrēšanās pienākumu neizpildi, kuri tiem paredzēti dalībvalsts nodokļu tiesību vispārīgajās normās.

Tomēr **Reklāmas nodokļa likumā paredzētā sankciju sistēma ļauj piemērot naudas sodus apmērā, kas ievērojami pārsniedz apmēru, ar kādu var sodīt gadījumā, ja Ungārijā dibināts reklāmas pakalpojumu sniedzējs neievēro savu reģistrēšanās pienākumu.** Turklāt tiesiskā regulējuma ietvaros uzlikto naudas sodu apmēri nav tikpat lieli un to samaksas termiņi nav tikpat īsi kā naudas sodiem, kas piemērojami atbilstoši Reklāmas nodokļa likumā paredzētajai sankciju sistēmai.

Tiesa secināja, ka **šī atšķirīgā attieksme, kuru tā atzīst par nesamērīgu un tādēļ neattiecināmu, ir uzskatāma par pakalpojumu sniegšanas brīvības ierobežojumu, kas aizliegts ar LESD 56. pantu.**

ATGĀDINĀJUMS. Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ļauj dalībvalstu tiesām to tiesvedības ietvaros uzdot jautājumus Tiesai par Savienības tiesību interpretāciju vai Savienības akta spēkā esamību. Tiesa neiztiesā strīdus, ko izskata valstu tiesas. Valsts tiesai ir jāatrisina lieta saskaņā ar Tiesas nolēmumu. Šis nolēmums līdzīgā veidā ir saistošs citām valstu tiesām, kurām ir jāatrisina līdzīgas problēmas.

Neoficiāls dokuments plašsaziņas līdzekļu vajadzībām, kas Tiesai nav saistošs.

Pilns sprieduma [teksts](#) tiek publicēts CURIA tīmekļvietnē tā pasludināšanas dienā.

Kontaktpersona presei: Gitte Stadler ☎ (+352) 4303 3127

Attēli no sprieduma pasludināšanas ir pieejami “[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106.